

Pravica do življenja

France Bevk

pregledala mater le za...
 "Taka sem, kakršno si me naredil. Pri tebi mora človek ponoreti. Ne hodi mi blizu!" je zakričala, ko je hotel Dreje s pomirjujočo kretnjo stopiti do nje. "Nočem te več videti! Marule nočem imeti na vesti. Ti sam odgovarjaj zanj!"

"Zlodej vendar!" se je Dreje nakremžil in zacepetal z nogo. "Pa jo poklič! Poklič jo, če misliš, da je tako prav!"

Bilo ga je zlomilo. Z vzdihom se je sesedel na klopi. Saj je bilo tudi njemu hudo vse dni. Še posebno v trenutku, ko je Marulo tako videl pred seboj. Pa je bila svojeglavnost le močnejša od sočutja. Bog pomagaj! Naj naredijo, kar hočejo.

Zena je bila v trenutku izgubljena. Slišal jo je, kako teče po klancu in kliče: "Marula! Vrni se, Marula! Slišiš, Marula!" Nato je vse utihnilo.

Plemič Colloredo je po navadi zgodaj odhajal spat. Tisti večer pa je bil odsedel zlekujen v lesenem naslonjaču, z rokami prekrižanimi na trebuhu. Pred njim na mizi je stal prazen vrč, ležalo bodalo in samokres. V svinčenem svečniku čudne oblike je stala voščenska in gorela z dolgim, svetlim plamenom.

Plapolajoča svetloba se je plazila po stenah in se lovila v vseh šipah oken. Soba je bila rečna, komaj za spodobno bivališče za ubožanega plemiča. V kotu je stala postelja, sredi sobe miza s stoli, blizu vrat skrinja, po stenah razobešeno orožje. To je bilo vse. Nobene podobe, nobenega okraska.

Zunaj je ležala zgodnja pomladna noč, le medlo jo je razsvetljeval prvi krajec. Ta se je zdaj pa zdaj skrtil za oblake, ki so šli čez nebo, zakaj proti večeru je bilo začelo močno pihati od juga. Veje dreves pred hišo so trepetale, nekeje so škripala vrata. Vaščani se niso bili polegali, zakaj bilo je še zgodaj, vendar ni bilo nobenega človeka na klancu. Bilo je vse tiho, razen vetra ni bilo slišati glasu. Vpijete in petje biričev, ki so že od mraka popivali v krčmi, Colloredu ni prihajalo na ušesa. Kdaj pa kdaj se je oglasilo le smrcanje hlapca, ki je spal ko klada zunaj pred vrati.

Plemič Colloredo je doživljal enega izmed tistih večerov, ko sta ga mučila dolgočasje in strah. Z vzdihom se je spominjal dni, ko je bil še za gastalda in je s svojimi tovariši prekockal vse noči. To so bila brezskrbna, pijana leta, ko se mu je začela nabirati mast na telesu. V tej prekleti vasi pa nima žive duše, ki bi mu pomagala krajšati ure. Vikar tiči v svojih knjigah, a kock se boji ko hudič križa.

Trikrat je zgrabil za vrč, da bi pil, trikrat se je zavedel, da je prazen. Ni bil pijanec, a ga je v nočeh brez spanja mučila taka žeja, da si je moral venomer namakati grlo. Poklical bi koga, da bi mu prinesel vina, a se je bal buditi hišo. Hkrati pa mu je bila neznosna tudi tihota.

"Taka sem, kakršno si me naredil. Pri tebi mora človek ponoreti. Ne hodi mi blizu!" je zakričala, ko je hotel Dreje s pomirjujočo kretnjo stopiti do nje. "Nočem te več videti! Marule nočem imeti na vesti. Ti sam odgovarjaj zanj!"

"Zlodej vendar!" se je Dreje nakremžil in zacepetal z nogo. "Pa jo poklič! Poklič jo, če misliš, da je tako prav!"

Bilo ga je zlomilo. Z vzdihom se je sesedel na klopi. Saj je bilo tudi njemu hudo vse dni. Še posebno v trenutku, ko je Marulo tako videl pred seboj. Pa je bila svojeglavnost le močnejša od sočutja. Bog pomagaj! Naj naredijo, kar hočejo.

Zena je bila v trenutku izgubljena. Slišal jo je, kako teče po klancu in kliče: "Marula! Vrni se, Marula! Slišiš, Marula!" Nato je vse utihnilo.

Plemič Colloredo je po navadi zgodaj odhajal spat. Tisti večer pa je bil odsedel zlekujen v lesenem naslonjaču, z rokami prekrižanimi na trebuhu. Pred njim na mizi je stal prazen vrč, ležalo bodalo in samokres. V svinčenem svečniku čudne oblike je stala voščenska in gorela z dolgim, svetlim plamenom.

Plapolajoča svetloba se je plazila po stenah in se lovila v vseh šipah oken. Soba je bila rečna, komaj za spodobno bivališče za ubožanega plemiča. V kotu je stala postelja, sredi sobe miza s stoli, blizu vrat skrinja, po stenah razobešeno orožje. To je bilo vse. Nobene podobe, nobenega okraska.

Zunaj je ležala zgodnja pomladna noč, le medlo jo je razsvetljeval prvi krajec. Ta se je zdaj pa zdaj skrtil za oblake, ki so šli čez nebo, zakaj proti večeru je bilo začelo močno pihati od juga. Veje dreves pred hišo so trepetale, nekeje so škripala vrata. Vaščani se niso bili polegali, zakaj bilo je še zgodaj, vendar ni bilo nobenega človeka na klancu. Bilo je vse tiho, razen vetra ni bilo slišati glasu. Vpijete in petje biričev, ki so že od mraka popivali v krčmi, Colloredu ni prihajalo na ušesa. Kdaj pa kdaj se je oglasilo le smrcanje hlapca, ki je spal ko klada zunaj pred vrati.

Plemič Colloredo je doživljal enega izmed tistih večerov, ko sta ga mučila dolgočasje in strah. Z vzdihom se je spominjal dni, ko je bil še za gastalda in je s svojimi tovariši prekockal vse noči. To so bila brezskrbna, pijana leta, ko se mu je začela nabirati mast na telesu. V tej prekleti vasi pa nima žive duše, ki bi mu pomagala krajšati ure. Vikar tiči v svojih knjigah, a kock se boji ko hudič križa.

Trikrat je zgrabil za vrč, da bi pil, trikrat se je zavedel, da je prazen. Ni bil pijanec, a ga je v nočeh brez spanja mučila taka žeja, da si je moral venomer namakati grlo. Poklical bi koga, da bi mu prinesel vina, a se je bal buditi hišo. Hkrati pa mu je bila neznosna tudi tihota.

1945	MAJ	1945
Sa	Mo	Di
6	7	8
13	14	15
20	21	22
27	28	29

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JUNIJ:
 3. Koncert Mladinskega pevskega zbora fare sv. Lovrenca v SND na 80 cesti; po koncertu ples.
 17. — Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ ima prvi letni piknik na vrtu Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

OKTOBER
 29. — Društvo Loška dolina ples v avditoriju SND na St. Clair Ave.

ČEZ TRI VODE, ČEZ TRI GORE...
 (Nadaljevanje z 2 strani)
 "Da, tudi Josip Apih bi šel danes med "reakcionarje" — z roko v roki z Ivanom Cankarjem!"

In celo blagi Anton Martin Slomšek bi znal tem današnjim "akcionarjem" eno precej krepko povedati. V njegovem času je bilo, ko so ob Sotli vlekli za ilirstvo in so slovensčino zaničevali, češ, da je premajhna in komaj vredna obstoja. Istočasno so pod Dobračem (na Korškem) kovali "vseslavjanski jezik."

Slomšek je na vse to dejal, da so Slovenci **obsedlati kobilo pri repu** — ko so se komaj zavedeli, da so Slovani, pa že niso več mislili na to, da so v prvi vrsti — Slovenci!

Po naših mislih je tudi oni Štefan I. v Sofiji "sedlat kobilo pri repu", in sicer za vse Slovane (razen Rusov). Pispol si pa ni mogel odreči časti, da ne bi pri tem osedlavanju držal kobile za rep.

Tako nekako je z Ivanom. Ivan Zupan, kot urednik, je kakor tista mačka, ki se je naučila loviti svoj lastni rep in včasih pred vami pleše. Ker ne more venomer plesati, da se ji v glavi ne zvrtil, se včasih ustavi. Ustavi se včasih tako, da je glava bliže vas, včasih tako, da je rep bolj proti vam obrnjen.

Tako nekako je z Ivanom.

Včasih se ustavi pred vami in pravi: "Stvari ne morem in ne morem objaviti." Ko se drugi ustavi, vam pove: "Bom objavil, gotovo bom." Ko se tretji ustavi, spet pove: "Nikakor ne morem objaviti." Četrtri spet kakor drugi in petič spet kakor tretji. Tako gre stvar naprej in nazaj. Drži pa o Ivanu tisto, kar so zadnjič enkrat povedale Newburske novice...

Je srečal Louis Adamič Francka Zajca od Prletajca. Je vprašal Luja Adamiča Zajca: "Ti, Lojze, od kdaj si pa ti protestant?"

Je debelo pogledal Lojze in rekel: "Od nikoli. Zakaj sprašuješ?"

"Ko pa prodajaš protestantske pamflete po pet grošev. Jaz zase vem, da bi jih ne, ker nisem protestant."

"Well, saj veš, da vse služi namenu, da izpodrinemo te frdamane klerikalce."

"Pa ne tako, da eno vero z drugo pobijaš. Tudi protestantje so klerikalci, pa še od samega vruga. Socialisti smo zoper vse vere."

Lojze je požrl slino in molčal. Poslušal je še dalje Francka Zajca od Prletajca, ki je rekel:

"Veš, Lojze, tole med nama. Ti si ena veterinca. V Clevelandu si nekoč javno rekel, da si katoličan. Malo je manjkalo, da nisi vpriču vseh meni obljubil, da boš hodil k maši. Zdaj si odprl kramarjico za prodajo protestantskih pamfletov. Pa praviš, da nisi protestant. Poslušaj. Tam v Sovjetiji komunisti izigravajo pravoslavje zoper katoličanstvo, da bi izpodrinili klerikalce. Ti izigravaš protestantstvo zoper katoličanstvo. To bi kazalo, da si komunist. Ampak ko te je Zalar javno vprašal, če si komunist, si se medeno nasmehljaj in rekel, da nisi. Da socialist nisi, to itak vem. Povej vendar že enkrat, kaj si, da bomo vedeli."

Adamič ni odgovoril, se mu je preveč mudilo drugam, če smemo verjeti Franku Zajcu pri Prletajcu.

Domača fronta
Kritična leta leže pred nami, pravi Bowles
 Washington — Chester Bowles, Administrator pri Office of Price Administration, je izjavil naslednje:
 "V imenu odborov za cene in racioniranje naše dežele, in vsega obojja OPA, pošilja našim obožovanim silam najpriskrnejše čestitke. Zdaj se bomo mogli posvetiti z rastočim zaupanjem ostankom našega velikega posla za časa vojne. Leto, ki leži pred nami, bo eno najbolj kritičnih vse naše zgodovine — kritično bo na bojnem polju in kritično pri polaganju temeljev za stalni mir. Kritično pa tudi v borbi proti najbolj nevarnemu sovražniku na domači fronti — proti nesrečam inflacije in naraščajo-

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za hišno oskrbovanje ZA POSLOPJA V MESTU

Poln ali delni čas, šest noči v tednu
 Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj
 stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901 od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

ženske se sprejme
 Za sortiranje obleke. Lahko delo. Predznanje ni potrebno, 75c na uro. Zglasite se

Transocean Packing Co.
 1192 E. 40. St. (123)

Sprejme se
 dve ženski za čiščenje, eno za podnevi, eno za ponoči. Zglasite se v uradu na 842 E. 79. St. HE 2000. (x)

Tovarniški delavci

PRESS HANDS
 MACHINE OPERATORJI
 GALVANIZERS

Delavci za splošna tovarniška dela

Dobra plača od ure in overtime

J & L Steel Barrel Co.
 8806 Crane Ave.
 En blok južno od Union (125)

MALI OGLASI

Sobe v najem
 V najem se odda 1 ali 2 opremljeni sobi za moške. Vprašajte na 1083 E. 67. St. (123)

Rodney Adams Heating Service
 Instaliramo nove furneze na plin in premog. Popravimo vse vrste furneze. Instaliramo pihalnike in termostate. Za točno postrežbo pokličite KE 5200 550 E. 200. St. (x)

Moške se sprejme za Shipping in Packing v Axle in Gear oddelkih

Dobra začetna plača in bonus
 Predznanje ni potrebno
 Zglasite se

Lempco Products, Inc.
 Warehouse
 10205 Harvard Ave. (125)

Električna napeljava
 Napeljujemo električno žico za silo in razsvetljavo. Licenziran strokovnjak. Pokličite MU 1188. (126)

Pohištvo naprodaj
 Proda se rabljeno pohištvo radi odhoda iz mesta. Zglasite se pred 10 dopoldne ali po 6 zvečer, ali pa v sredo in nedeljo na 7502 St. Clair Ave. zgorej. (123)

Dve sobi v najem
 V najem se oddata 2 sobi. Vprašajte na 1360 E. 68. St. (124)

Dober kup hiše
 6 sob za 1 družino, \$6,500.
 5 sob za 1 družino \$5,800.
 Moderna hiša za 2 družini, v jako dobrem stanju, 2 garaži, lep lot.
 Za 2 družini, se mora urediti zapuščina, 2 garaži, \$4,800.
 Vse te hiše so v Collinwoodu blizu cerkve sv. Jožefa. Za podrobnosti se zglasite ali pokličite

B. J. Hribar
 954 E. 144. St.
 GL 2500 (127)

Hišo vzame v najem
 Želim vzeti v najem hišo 7 ali 8 sob, za katero bomo skrbeli, kot bi bila naša lastna. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče EN 6377. (127)

Pohištvo naprodaj
 Prodati se mora malo rabljeno pohištvo za 3 sobe ter 9x12 in 12x13 preproge. Proda se za manj kot polovično ceno zaradi odhoda iz mesta. Zlasite se na 1857 E. 63. St. (x)

Odda se 3 sobe
 Tri sobe se odda za zakonski par; istotam se proda tudi nekaj pohištva. Zglasite se med 6 in 8 uro v nedeljo zvečer na 15712 Trafalgar Ave. med tednom pa na 6211 Carl Ave. (123)

Pohištvo naprodaj
 Proda se 8 kosih pohištva za sprejemno sobo. Zglasite se na 6211 Carl Ave. (123)

Prijatelj's Pharmacy
 SLOVENSKA LEKARNA
 Prescription Specialists
 Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
 ENdicott 4212

HAP HOPPER By Alfred Plastino

Nemški civilisti pozdravljajo z belimi robc prihajajoče ameriške vojake, ko v težkem tanku drve po ulicah mesta Monakovo. Nemci so bili pred tem že pospravili kameenje in druge razvaline s ceste, kot je videti bolj v ozadju slike.

SALVAGE DIRECTORY

Used Fats: Save and Sell to your meat dealer. 2 Red points and 4c for each lb.

Waste Paper: Save Newspapers, Magazines, Corrugated and Wrapping Paper. Give to your nearest school.

Tin Cans: Wash out and remove label. Cut out both ends and flatten. Save them for curb collection.

Cleveland Collections
 West Side — 2nd Sunday of Month
 East Side — 4th Sunday of Month
 If you live outside of Cleveland, city limits consult your City Hall for collection dates.

je kakor olesenel stal...
 "Kaj ti nimaš duše! Svoje najprej opreži! Prejšnja prenašala, zdaj ne...
 "Tudi jaz pojdem od...
 "Ni več mogla krotiti svojih občut-

M. Jacoby - R. Leigh:

POROČNIK INDIJSKE BRIGADE

ROMAN

Prav tisto popoldne, ko je konjeniška brigada krenila iz Chukotija v Loharo, je guverner v Kalkuti, sir Charles Macefield, dobil iz Londona službeno sporočilo, da sta angleška in francoska vlada osem in dvajsetega marca napovedali Rusiji vojno. Že januarja tega leta je sir Charles dobil obvestilo, da sta Anglija in Francija pretrgali redne odnose s ruskim cesarstvom, toda tedaj so še mislili, da bo mogoče spor mirno poravnati in se izogniti odkritemu spopadu.

Sir Charles Macefield je dobro vedel, kakšno je ozadje političnega spora, ki se je prav za prav začel že prej kakor pred sto leti. To je bilo tedaj, ko so se v Palestini začeli prepiri med katoličani in vzhodno cerkvijo. Iz leta 1740 je izviral dogovor, po katerem je Franciji bilo zagotovljeno pokroviteljstvo nad vsemi katoličani v

Sveti deželi. Proti tej pogodbi med Francijo in Turčijo se je upiral ruski car Nikolaj I, ki se je imel za zaščitnika vseh pripadnikov pravoslavne cerkve. Zato je njegov kanciler, knez Menčikov, zahteval od sultana v Carigradu, da ne sme biti pravoslavna cerkev v Palestini zapostavljena, dočim uživa katoliška večje pravice in ima izjemen položaj. Turčija, ki je morala od Rusije že dolgo požirati to in ono, zdaj tak, zdaj drugačen sunek, je rusko zahtevo odbila. Samo po sebi razumljivo je, da je vse bilo le zunanjí povod za vojno, ki je potem izbruhnila, prav tako kakor so tudi spori zaradi pravice cerkva v Sveti deželi bili samo pretveza.

Pravi razlogi, ki so ruskega carja privedli do rožljanja z orožjem, so bili čisto drugi. Že dalj časa je nameraval malo popraviti zemljevid pokrajin okoli Črnega morja, seveda v svojo korist. Angleška diplomacija naj bi ga pri tem podpirala, to je bila njegova tiha želja in je to tudi pričakoval. Ni pa pomislil na to, da mu angleški politiki, ljubosumni kakor vedno zaradi prevlade na svetu, zamerijo njegove uspehe na Kitajskem in njegove težnje po razširjenju ruske moči in oblasti. Zaradi vsega tega so mu Angleži iz srca želeli, da bi ga Turki nabili.

Drugega julija leta 1853 sta dve ruski armadi prešli reko Prut, ki je tedaj delila Rusijo od turškega ozemlja. Turčija je proti temu pohodu ugovarjala na ruskem dvoru. Ker pa ugovor ni nič zalegel, je sultan imenoval Omer-paša za vrhovnega poveljnika svojih evropskih oddelkov. Kmalu so se začeli boji na bregovih Donave in na kavkaških gorah hkratu. Zaradi ravnovesja na Bližnjem Vzhodu sta Turčiji prišli na pomoč Anglija in Francija, čeprav Rusi tega niso niti malo pričakovali in poslali svoje brodogovje v Črno morje. Začela se je krimska vojna.

Guverner si je v duhu še enkrat ponovil vsa ta znana dejstva, ki so morala privedi do tega, da je tudi njegova država napovedala Rusiji vojno. Vest o tej napovedi je danes dobil iz Londona.

Zdaj mu je bilo jasno Sura-

tovo vedenje do Anglije: Surat kan se je še za življenja svojega očeta, ko je njegova država dobivala od Anglije letno podporo, pogajal z Rusi. Grof Volonov, ki ga je Sir Charles prvič videl na plesu, katerega je priredil na čast Surat, je prišel na suristanski dvor zato, da sklene z nezvestim kanom politično in vojaško zvezo. Maharadža je ves čas, kar je vladal, peljal dvolično politiko. Tudi zdaj, ko je vse kazalo na vojno, se še ni jasno opredelil, pač pa se je na skrivnem pripravil, da napade Angleže, ne da bi uradno kaj pretrgal diplomatske zveze z njimi.

Guverner se je odločil, da ne bo zaradi tega novega položaja, ki je nastal z napovedjo vojne Rusiji, z ničemer pokazal svojo bojzani. Položaj je bil po njegovem prepričanju in mišljenju za Angleže zelo neugoden in nevaren. Zavezniki — Angleži, Francozi in Turki bi sicer utegnili na Krimu zmagati, toda položaj Angležev v Indiji je bil zaradi te vojne in zaradi ruskih spletk pri Surat ogrožen, kakor dodaj še nikoli ne. Ni bilo izključeno, da bo vlada nekega dne zahtevala od njega, naj del svoje vojske — in to večji del — kar na lepem pošlje na krimsko bojišče. In kaj bo potem v Indiji? ...

To bi prav lahko bil začetek konca, zakaj kako bi bilo mogoče s peščico ljudi obvladovati indijske narode, ki so na podpihovanje svojih domačih knezov vsak dan kazali vse hujše nezadovoljstvo nad tujci, katerih niso marali priznati za svoje gospodarje, razen če so jih k temu prisilili z oboroženo močjo.

Sir Charles je bil politik in sicer angleški politik, ki ni nič verjel v nove evangelije o tem, da ima prav za prav vsak narod pravico do tega, da je samostojen in da sam sebi vlada. Vedel je prav dobro, da so indijski narodni, domači knezi trinogi in neusmiljeni izkoriščevalci svojih ljudstev, ki so pod njihovim pritiskom živela slabše življenje kakor živali. Vedel je tudi, da se Indijcem, ki žive pod pokroviteljstvom angleške politike, v vsakem oziru boljše godi in da bolje žive kakor pa oni, ki so pod vladno domačih knezov.

Toda bil je preveč trezen in preveč skušen politik, da bi verjel, da bo s temi svojimi dokazi, katere sta mu narekovala spoznanje in zdrava pamet, koga prepričal. Ljudske množice se vedno čutijo pod jarmom in iščejo voditelja, ki jih bo rešil izpod njega. Tudi ti Indijci bodo verjeli svojim maharadžem, ki jih izsesavajo, in jih rajši poslušali, kakor pa da bi se po-

korili angleškim zakonom, ki so jim zagotavljali večjo prostost in večje pravice, kakor pa so jih imeli pod vladno domačih zakonov in domačih vladarjev.

Sir Charles Macefield je dobro vedel, da je samo angleška oborožena sila tisti dokaz, ki je prisilil vse Indijce, da se bodo pokorili angleškemu cesarstvu in se ravnali po njegovih postavah.

A kaj bo, če bo treba velik del indijske angleške vojske poslati drugam? Zato je sklenil, da se bo vedel izzivalno, čeprav morda predrzno z ozirom na svoje moči, samo da Surat-kan ne bo zapazil, da se Angleži morda boje njegove premoči.

Zaradi tega je po svojem generalnem štabu izdal povelje, naj cel polk konjenikov indijske brigade iz Chukotija krene na velike vaje, ki naj bi se prav zdaj, v tem kočljivem času, začele v okolici Lohare.

Povelje za te vaje je izdal tik

pred bitko, v najnevarnejšem času, da bi Indijcem pokazal vso bojno silo in pripravljenost angleških oddelkov. V njegovem štabu je prevladovalo mišljenje, da bo Surat najprej napadel Loharo in jo poskušal zavzeti, da se bo torej izognil močnejši utrjenemu Chukotiju. Ravnal bo potemtakem čisto narobe od tistega, kakor je dal Angležem slutiti po ubežnikih, ki so se, kakor se je vsem zdelo, po njegovem naročilu nalašč dali ujeti in uporno trdili vedno eno in isto, namreč, da se Surat-kan pripravlja za napad na Chukoti. Prav zaradi tega je bil guverner enakega mišljenja kakor njegov generalni štab in zatrdno pričakoval napada najprej na Loharo.

Zdaj ga je pa vznemirila vest, da se je karavana z ženami in z otroki, ki je danes prišla iz Lohare, morala izogniti Chukotiju, ker so ogledniki sporočali, da so poti v trdnjavo vse razdrte in da se proti trdnjavi po-

mikajo nekaki sumljivi oddelki... Kravana, ki so jo spremljali vojaki, je morala Chukoti obiti, ker se poveljnik vojaškega spremstva ni upal spustiti v boj prav zaradi žena in otrok, ki jih je moral čim prej pripeljati v Kalkuto.

Čim bolj je Sir Macefield mislil na to, tem bolj ga je vse skupaj vznemirjalo. Zdaj žensk in otrok potem takem ni bilo več mogoče poslati iz Chukotija na varno. Bili so prepuščeni svoji usodi...

Morda pa je to premikanje čet proti Chukotiju bila le Suratova zvijača? Če bo Surat-kan najprej napadel Loharo, o čemer je bil Sir Macefield še vedno prepričan, bo potem dovolj časa, da ženske in otroke spravijo v Kalkuto in jih rešijo nevarnosti.

Kaj pa, če bo drugače? V teh dneh velike nevarnosti je pretela obema truploma, je Sir Charles prvič izgubljal živce.

Nemirno se je sprehljal sobah. Samo kadar so priletnemu častniki in sli, se nenadno obvladal in nima na njegovem obrazu mogoče slediti niti sence kakega ra ali razburjenja.

Ko pa je spet bil sam, znova napade skrbi in vale črne slutnje.

Če Surat-kan zares napade Chukoti? ... Tam je zid... in vse ženske... in troci.

Guverner je govoril sam bi:

(Dalje prihodnje)

V BLAG SPOMIN
ČETRTE OBLETNICE SMRTI NAŠE
BLAGOPOKOJNE SOPROGE IN
NEZABNE MATERE

Margaret Marolt

ki je Bogu vdana za vedno preminila dne 26. maja, 1941

Ljubljena soproga in skrbna mati. Stiri leta so že minila, odkar si se ločila Ti od nas. Vedno pa Te imamo še v spominu in globoki žalosti zatopljeni kličemo k Vsemogočnemu, da Ti On podeli večni mir v zasluženem počitku.

Zalujoči:
SOPROG in OTROCI
Cleveland, Ohio, 28. maja, 1945.

General Ike. — Gornja slika nam predstavlja vrhovnega poveljnika zavezniških armad v Evropi generala Dwight D. Eisenhower-ja, pod katerega poveljstvom so zavezniške armade osvobodile evropske narode nemškega jarma.

V sredo 30. maja bo Spominski dan (Decoration Day). Razvijte svojo ameriško zastavo na ta dan, zlasti še, če imate sina, vnuka ali kakega drugega sorodnika v armadi.
Pri nas imamo zastave od \$1.25 do \$4.25. Drogi za zastave pa \$1.25, držala po 25c.

Grdina Hardware

6127 St. Clair Ave.
EN 9559
Trgovina bo zaprta ves dan v sredo.

Gornja slika nam predstavlja skupino ameriških vojakov v nemškem ujetništvu, ko so jih osvobodile čete 3. ameriške armade. Videti je, da jih Nemci niso preveč obkladali s hrano in da niso imeli še približno take postrežbe kot jo imajo nemški ujetniki v Ameriki.

V BLAG SPOMIN
ČETRTE OBLETNICE SMRTI NEPOZABNE IN
LJUBLJENE SOPROGE IN MATERE

MARY TURK

(rojena PUCEL)
ki nas je za vedno zapustila 28. maja, 1941.

Pod zeleno tratico štiri leta spavaš že, nismo Te še pozabili, vedno brišemo solze.
Spavaj mirno, spavaj sladko, v grobu tihem pod zemljo, duša pa naj srečo uživa v raju večnem blaženo.

Zalujoči ostali:
LOUIS, soprog;
LOUIS JR., sinček; MARILYN, hčerka, dvojčka.
Cleveland, O., 28. maja 1945.

PIJTE TRINERJEVO GRENKO VINO!

Vprašajte zanj v gostini, kjer ga dobite na kozarčke ali v steklenicah. Stilne ga smejo prodajati tudi ob nedeljah na kozarčke ali steklenice.

Lahko ga naročite pri meni. Pošljite tudi iz mesta. Pokličite ali pišite:

JACOB J. VIDMAR
GLAVNI RAZVAZALEC
626 E. 124. St. GLeville
Cleveland 8, Ohio

NAZNANILO IN ZAHVALA

S žalostnim in potrjim srcem naznanjamo sorodnikom in prijateljem, da je nemila smrt ugrabila našo sredo našo preljubljeno in nikdar pozabljeno mater

Terezijo Povh-Lozar

ki so nagloma preminuli dne 4. maja 1945 v starosti 67 let. Doma so bili iz Dobove na Stajerskem. K večjemu počitku smo jih položili dne 7. maja 1945 pokopali v cerkvenih obredih v cerkvi sv. Vida.

Lepo hvalo naj sprejmejo Rev. Francis Baragona za opravljene cerkvene obrede.

Tem potom se prav lepo zahvaljujemo sosedom, ki so nas prišli tolažiti in bili nam za prvo pomoč v času naše bridkosti in vsem, ki so jih prišli pokopati in se udeležili svete maše in pogreba.

V dolžnost si štejemo, da se zahvalimo za krasne vence in sicer: Mrs. Mary Hrastar in hčere, Mrs. in Mrs. Frank Sever in družina E. 45 St., društvo Oak Grove št. 76 W. O. W.

Enako tudi vsem, ki so darovali za svete maše za dušo pokojne in sicer Mr. in Mrs. Louis Smolic, Mr. in Mrs. Joseph Fink, George Krutz in družina, Mrs. Mary Hobart, Mrs. Angela Spehek, Mr. in Mrs. Anton Mostar, Mr. in Mrs. Karl Spretnak, A. Branonwick in družina, Mr. in Mrs. Stanonik, Mrs. Leonard Sulak, Mrs. Mary Kaser, Mr. in Mrs. Marcell Dimacchia and family, Mr. in Mrs. Frank Grabiec, Mrs. Mary Czaika, Mr. in Mrs. Anton Znidaršič, Mrs. Benecin, Mrs. Johana Celesnik, Mrs. H. A. Delft, Mrs. Vera M. Zagar, Mr. in Mrs. L. Brodnik, Mrs. Frances Oster, Miss Mary Spehek, Mr. in Mrs. Sever in družina, Mrs. Theresa Gestic, Miss Marge Hobart in Mrs. Mary Oster.

Hvala pogrebem, ki so nosili krsto ter onim, ki so dali stobe avtomobile na razpolago pri pogrebu.

Našo zahvalo naj sprejme Zakrajšek Funeral Home za vso postrežbo in vsestransko pomoč ter lepo urejen pogreb.

Predraga in nikdar pozabljena mati, dokončalo se je Vaše zemeljsko trpljenje in božja volja je bila, da ste nas morali zapustiti. Počivajte sedaj v miru v zasluženem počitku.

Zalujoči ostali:
MARIE DIMACCHIA, FRANCES CZAIIKA,
STELLA MURRAY in BARBARA SEVER, hčere;
ZETJE, VNUKI, VNUKINJE in PRAVNUKINJA.
Cleveland, O. 28. maja 1945.